

УДК 342.9

V. Krykun

LEGAL STATUS OF THE VERKHOVNA RADA OF UKRAINE AND COMMITTEES OF THE VERKHOVNA RADA OF UKRAINE AS STATE SUBJECTS OF PROTECTION OF CRITICAL INFRASTRUCTURE OBJECTS IN UKRAINE

В. В. Крикун

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри
правоохоронної діяльності та поліціїстики
Харківський національний університет внутрішніх справ
м. Харків*

ПРАВОВИЙ СТАТУС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ТА КОМІТЕТІВ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ЯК ДЕРЖАВНИХ СУБ'ЄКТІВ ЗАХИСТУ ОБ'ЄКТІВ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

Актуальність теми. Державні суб'єкти захисту об'єктів критичної інфраструктури в Україні відповідальні за належне функціонування як держави в цілому, так і забезпечення стану захищеності окремо взятого об'єкта критичної інфраструктури. Саме через їх діяльність наша держава й виконує всі свої завдання, в тому числі пов'язані із здійсненням захисту об'єктів критичної інфраструктури. У зв'язку з чим убачається актуальним питання про правовий статус таких державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури в Україні як Верховної Ради України та комітетів Верховної Ради України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання про правовий статус суб'єктів правовідносин неодноразово досліджувався в працях багатьох учених, вони стосуються або загальних положень або тих сфер суспільного життя, які не пов'язані з представленою тематикою. Проте на сьогоднішній день взагалі відсутні комплексні дослідження правового статусу державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури в Україні взагалі та таких окремих з них як Верховної Ради України та комітетів Верховної Ради України зокрема.

Постановка завдання. Метою статті є визначення правового статусу таких державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури в Україні як Верховної Ради України та комітетів Верховної Ради України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із представників державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури є Верховна Рада України. Основи правового статусу даного суб'єкта визначено в положеннях Конституції України, відповідно до ст. 75 якої єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України [1]. Як було зазначено в рішенні Конституційного Суду України в справі за

конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень статей 75, 82, 84, 91, 104 Конституції України (щодо повноважності Верховної Ради України) від 17 жовтня 2002 року № 17-рп/2002, Верховна Рада України за своєю природою є представницьким органом державної влади і здійснює законодавчу владу. Визначення Верховної Ради України єдиним органом законодавчої влади означає, що жоден інший орган державної влади не уповноважений приймати закони. Повноваження Верховної Ради України реалізуються спільною діяльністю народних депутатів України на засіданнях Верховної Ради України під час її сесій [2].

З наведеного слідує, що основним напрямком роботи Верховної Ради України, як державного суб'єкта захисту об'єктів критичної інфраструктури, є правове забезпечення функціонування досліджуваного адміністративно-правового механізму. Окремі аспекти здійснення такого забезпечення були розглянуті нами в підрозділі 2.1 представленого наукового дослідження. Окрім цього, як свідчить аналіз ст. 85 Конституції України, серед повноважень Верховної Ради України як державного суб'єкта захисту об'єктів критичної інфраструктури слід назвати наступні:

1) фінансове забезпечення функціонування адміністративно-правового механізму захисту об'єктів критичної інфраструктури, що знаходить свій прояв в: затвердженні Державного бюджету України та внесення змін до нього (п. 4 ч. 1 ст. 85); затвердженні рішень про одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України (п. 14 ч. 1 ст. 85); тощо;

2) кадрове забезпечення функціонування адміністративно-правового механізму захисту об'єктів критичної інфраструктури: призначення виборів Президента України (п. 7 ч. 1 ст. 85); усунення Президента України з поста в порядку особливої процедури (імпідменту) (п. 10 ч. 1 ст. 85); призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України (п. 12 ч. 1 ст. 85); призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Президента України Голови Служби безпеки України (п. 12-1 ч. 1 ст. 85); призначення на посади та звільнення з посад Голови та інших членів Рахункової палати (п. 16 ч. 1 ст. 85); призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (п. 17 ч. 1 ст. 85); призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України (п. 18 ч. 1 ст. 85); призначення на посади та звільнення з посад половини складу Ради Національного банку України (п. 19 ч. 1 ст. 85); призначення на посади та звільнення з посад половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (п. 20 ч. 1 ст. 85); затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Служби безпеки України, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України вій-

ських формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України (п. 22 ч. 1 ст. 85); дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим за наявності висновку Конституційного Суду України про порушення нею Конституції України або законів України; призначення позачергових виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим (п. 28 ч. 1 ст. 85); призначення чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування (п. 30 ч. 1 ст. 85); тощо;

3) визначення напрямків діяльності інших суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури: визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північно-атлантичного договору (п. 5 ч. 1 ст. 85); затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля (п. 6 ч. 1 ст. 85); розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України (п. 11 ч. 1 ст. 85); тощо;

4) контрольні повноваження: контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання (п. 4 ч. 1 ст. 85); здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції та закону (п. 13 ч. 1 ст. 85); здійснення парламентського контролю у межах, визначених Конституцією та законом (п. 33 ч. 1 ст. 85); тощо [1].

Окрім цього, порядок роботи Верховної Ради України, її органів і посадових осіб визначено в положеннях Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України від 10 лютого 2010 року. У положеннях даного нормативно-правового акта встановлено порядок підготовки і проведення сесій Верховної Ради, її засідань, формування державних органів, визначено законодавчу процедуру, процедуру розгляду інших питань, віднесених до її повноважень, та порядок здійснення контрольних функцій Верховної Ради [3]. Також слід зазначити, що в складі Верховної Ради України функціонує ряд органів, аналіз правового статусу яких свідчить про те, що вони цілком можуть бути віднесені до складу державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури.

Окреме місце в системі суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури посідають комітети Верховної Ради України. Правовий статус комітетів Верховної Ради України, їх функції та організаційні основи діяльності визначено в положеннях Закону України «Про комітети Верховної Ради України» від 4 квітня 1995 року. Відповідно до ст. 1 вищенаведеного нормативно-правового акта комітет Верховної Ради України – це орган Верховної Ради України, який утворюється з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямами законопроектної роботи, підготовки та попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, виконання контрольних функцій. При цьому, як свідчить аналіз Розділу II «Функції комітетів Верховної ради України» вказаного акта законодавства, комітети Верховної Ради України здійснюють такі функції:

1) законопроектну: розробка проектів законів, інших актів Верховної Ради України; попередній розгляд і підготовка висновків і пропозицій щодо

законопроектів, внесених суб'єктами законодавчої ініціативи на розгляд Верховної Ради України; доопрацювання за дорученням Верховної Ради України окремих законопроектів за наслідками розгляду їх у першому та наступних читання; попередній розгляд та підготовка висновків і пропозицій щодо проектів загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля, а також наданні згоди на обов'язковість чи денонсацію міжнародних договорів України; узагальнення зауважень і пропозицій, що надійшли до законопроектів; внесення пропозицій щодо перспективного планування законопроектної роботи;

2) організаційну: планування своєї роботи; проведення збору й аналіз інформації з питань, що належать до повноважень комітетів, організації слухань із цих питань, у тому числі на засіданнях Верховної Ради України; попереднє обговорення відповідно до предметів їх відання кандидатур посадових осіб, яких згідно з Конституцією України обирає, призначає, затверджує Верховна Рада України або надає згоду на їхнє призначення, підготовка до розгляду Верховною Радою України відповідних висновків щодо цих кандидатур; підготовка питань на розгляд Верховної Ради України відповідно до предметів їх відання; участь у формуванні порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України; прийняття рішень, надання висновків, рекомендацій, роз'яснень; розгляд звернень, що надійшли до комітету в установленому порядку; участь відповідно до предметів їх відання в міжпарламентській діяльності, взаємодія з міжнародними організаціями; підготовка письмових звітів про підсумки своєї діяльності; забезпечення висвітлення своєї діяльності в засобах масової інформації;

3) контрольну: аналіз практики застосування законодавчих актів у діяльності державних органів, їх посадових осіб з питань, віднесених до предметів відання комітетів, підготовка та подання відповідних висновків та рекомендацій на розгляд Верховної Ради України; участь за дорученням Верховної Ради України в проведенні «Дня Уряду України»; контроль за виконанням Державного бюджету України в частині, що віднесена до предметів їх відання, для забезпечення доцільності, економності та ефективності використання державних коштів у порядку, встановленому законом; організація та підготовка за дорученням Верховної Ради України парламентських слухань; організація та підготовка слухань у комітетах; підготовка та подання на розгляд Верховної Ради України запитів до Президента України від комітету; взаємодія з Рахунковою палатою; взаємодія з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини; направлення матеріалів для відповідного реагування в межах, установлених законом, органам Верховної Ради України, державним органам, їх посадовим особам; тощо [4].

Як свідчить аналіз постанови Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання» від 29 серпня 2019 року № 19-ІХ, на сьогодні в складі Верховної Ради України функціонує 23 її комітети [5]. Майже кожен з наведених вище органів державної влади, з огляду на особливості його правового статусу, зокрема приналежності до складу єдиного законодавчого органу країни, так чи інакше здійснює діяльність, спрямовану на захист

об'єктів критичної інфраструктури. З огляду на що здійснимо аналіз правового статусу найбільш дотичних до цієї діяльності комітетів Верховної Ради України.

Так, наведеною вище постановою Верховної Ради України було затверджено предмети відання комітетів Верховної Ради України, аналіз чого свідчить про те, що серед них в якості основного державного суб'єкта захисту об'єктів критичної інфраструктури слід назвати комітет з питань національної безпеки, оборони та розвідки, до предмету відання якого належить: національна безпека України; організація та діяльність органів служби безпеки, розвідки і контррозвідки, захист державної таємниці; правовий режим державного кордону, воєнного та надзвичайного стану; оборонно-промисловий комплекс, державна система страхового фонду документації, військове та військово-технічне співробітництво України з іншими державами, а також участь України в міжнародних миротворчих операціях; державна політика у сфері оборони; боротьба з тероризмом; здійснення цивільного, у тому числі парламентського, контролю над Воєнною організацією держави; військова служба, Збройні Сили України, інші військові формування, утворені відповідно до законів України, та їх реформування; альтернативна (невійськова) служба; соціальний і правовий захист військовослужбовців і членів їх сімей; військова наука й освіта; державна система спеціального зв'язку; космічна діяльність (в частині питань, що належать до сфери національної безпеки та оборони); законодавство про забезпечення безпеки об'єктів критичної інфраструктури [5].

На сьогодні у складі комітету з питань національної безпеки, оборони та розвідки працює 18 народних депутатів. При цьому комітет утворено з підкомітетів – підкомітет з державної безпеки та оборони; підкомітет з питань оборонної промисловості та технічної модернізації; підкомітет з питань нагляду за діяльністю державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів, правоохоронних органів спеціального призначення та розвідувальних органів; підкомітет по соціальним питанням у сферах національної безпеки і оборони [6].

Також слід назвати комітет з питань цифрової трансформації, до предмету відання якого належить: законодавчі засади цифровізації та цифрового суспільства в Україні; Національна та державні програми інформатизації; програми ЄС «Єдиний цифровий ринок» (Digital Single Market, EU4Digital) та інші програми цифрового співробітництва; інновації у сфері цифрового підприємництва, розвиток екосистеми стартапів; дослідницькі центри у сфері цифрових технологій; цифрова індустрія та телекомунікації; електронне урядування та публічні електронні послуги; електронна демократія; електронні довірчі послуги та цифрова ідентифікація; державні інформаційно-аналітичні системи, електронний документообіг; державні інформаційні ресурси, електронні реєстри та бази даних; електронна комерція (електронна торгівля, електронний бізнес); віртуальні активи, блокчейн та токенизація; смарт-інфраструктура (міста, громади тощо); розвиток сфери «відкритих даних»; радіочастотний ресурс; розвиток орбітальної економіки; законодавчі засади адміністрування, функціонування та використання мережі Інтернет в Україні; кібербезпека та

кіберзахист, у тому числі у сфері критичної інфраструктури; технічний та криптографічний захист інформації; розвиток цифрових компетентностей, цифрові права [5]. У складі комітету функціонує: підкомітет розвитку цифрових прав та компетентностей; підкомітет електронної демократії; підкомітет цифрової інфраструктури, електронних комунікацій та смарт інфраструктури; підкомітет цифрової економіки, інноваційного розвитку та електронного бізнесу; підкомітет електронного врядування [7].

Окрім цього, серед комітетів Верховної Ради України, які порівняно з іншими комітетами у своїй повсякденній діяльності реалізують найбільшу кількість повноважень як державні суб'єкти захисту об'єктів критичної інфраструктури, можуть бути названі наступні:

1) комітет з питань бюджету, до предмету відання якого належить: державна бюджетна політика та міжбюджетні відносини; бюджетний процес (у тому числі середньострокове бюджетне планування, звітування про виконання бюджету, контроль за дотриманням бюджетного законодавства); Державний бюджет України; державний внутрішній і зовнішній борг; діяльність Рахункової палати; діяльність державних фінансових органів та органів державного фінансового контролю (Державної аудиторської служби України); проведення експертизи щодо впливу законопроектів, проектів інших актів на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини;

2) комітет з питань екологічної політики та природокористування, до предмету відання якого належить: охорона, збереження, використання та відновлення (відтворення) природних ресурсів, у тому числі надр, лісів, водних ресурсів, атмосферного повітря, тваринного та рослинного світу, природних ландшафтів; збереження та збалансоване використання природних ресурсів виключної (морської) економічної зони, континентального шельфу та освоєння космічного простору; екологічна безпека, попередження та ліквідація наслідків природного лиха, техногенних аварій і катастроф, діяльність державних аварійно-рятувальних служб; радіаційна та пожежна безпека; цивільний захист населення; державна політика у сфері поводження з відходами (крім побутових); державний моніторинг навколишнього природного середовища; адміністративно-господарські санкції за забруднення навколишнього природного середовища; створення, охорона та розвиток об'єктів природно-заповідного фонду України; ліквідація наслідків Чорнобильської катастрофи, у тому числі надання згоди на обов'язковість міжнародних договорів України з цих питань; правовий режим зон радіоактивного забруднення, у тому числі внаслідок Чорнобильської катастрофи; запобігання негативним антропогенним змінам клімату; екологічний аудит; правовий режим зони надзвичайної екологічної ситуації;

3) комітет з питань енергетики та житлово-комунальних послуг, до предмету відання якого належить: розвиток паливно-енергетичного комплексу, вугільної, газової, нафтової, нафтопереробної промисловості та електроенергетики; розвиток ядерної енергетики та ядерної безпеки; функціонування ринків енергії та енергоносіїв; транспортування енергії та енергоносіїв; енергозбереження та енергоефективність; нетрадиційні та поновлювальні джерела енергії; поводження з побутовими відходами; комунальне господарство; житлово-комунальні послуги;

4) комітет з питань правоохоронної діяльності, до предмету відання якого належить: формування стратегії функціонування правоохоронної системи України; кримінальне законодавство; кримінальне процесуальне законодавство; законодавство про адміністративні правопорушення; організація та діяльність органів прокуратури, поліції, Національної гвардії, прикордонної служби, Державного бюро розслідувань, інших правоохоронних органів; оперативно-розшукова діяльність; організація та діяльність органів досудового розслідування; протидія організованим злочинності та міжнародній злочинності, протидія кіберзлочинності; протидія нелегальній (незаконній) міграції; запобігання злочинам та здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі; організація охорони громадської безпеки і порядку; охоронна і детективна діяльність; обіг зброї у цивільному обороті; державний захист учасників кримінального судочинства та державний захист суддів, працівників правоохоронних органів; соціальний захист працівників правоохоронних органів та членів їх сімей; міжнародне співробітництво та координація з питань правоохоронної діяльності;

5) комітет з питань транспорту та інфраструктури, до предмету відання якого належить: стратегія і пріоритети розвитку інфраструктури України; розвиток, будівництво, реконструкція та модернізація інфраструктури авіаційного, морського та річкового транспорту; залізничний транспорт; автомобільний транспорт; громадський транспорт; транзитний транспорт; повітряний транспорт; водний транспорт; трубопровідний транспорт; критична інфраструктура; дорожнє господарство; тунелі, мости і переправи; повітряний простір України; акваторії; торговельне мореплавство; навігаційно-гідрографічне забезпечення судноплавства; порти, транспортні і перевалочні хаби; морська та річкова інфраструктура; якість і сталість послуг суб'єктів інфраструктури; доступ до об'єктів інфраструктури; поштовий зв'язок; безпека на транспорті (повітряному, автомобільному, міському електричному, залізничному, водному); перевезення небезпечних вантажів; безпека дорожнього руху [5].

Висновки. Отже, одними з основних державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури є Верховна Рада України та комітети Верховної Ради України. Їх правовий статус представлений сукупність закріплених на нормативно-правовому рівні повноважень і гарантій їх реалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України: закон України від 28.06.1996 № 254к/96 ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Рішення Конституційного Суду України в справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень статей 75, 82, 84, 91, 104 Конституції України (щодо повноважності Верховної Ради України) від 17.10.2002 № 17-рп/2002. *Офіційний вісник України*. 2002. № 44. Стаття 2045.
3. Про Регламент Верховної Ради України : закон України від 10.02.2010 № 1861-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 14-15, № 16-17. Ст. 133.

4. Про комітети Верховної Ради України: закон України від 04.04.1995 № 116/95-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 19. Ст. 135.

5. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання: постанова Верховної Ради України від 29.08.2019 № 19-ІХ. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 35. Ст. 147.

6. Комітет Верховної ради України ІХ скликання. Комітет з питань національної безпеки, оборони та розвідки: офіційний сайт Верховної Ради України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/site2/p_komity?pidid=3013 (дата звернення: 26.09.2019).

7. Комітет Верховної ради України ІХ скликання. Комітет з питань цифрової трансформації: офіційний сайт Верховної Ради України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/site2/p_komity_list?pidid=3024 (дата звернення: 26.09.2019).

Крикун В. В. Правовий статус Верховної Ради України та комітетів Верховної Ради України як державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури в Україні

У статті наголошено, що одну з найбільш численних груп суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури складають державні суб'єкти, оскільки саме вони найбільш відповідальні за належне функціонування як держави в цілому, так і забезпечення стану захищеності окремо взятого об'єкта критичної інфраструктури. Зазначено, що необхідною умовою набуття правового статусу відповідного, в тому числі державного, суб'єкта захисту об'єкта критичної інфраструктури є володіння ним певним обсягом адміністративної правосуб'єктності. Розглянуто правовий статус таких державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури в Україні як Верховної Ради України та комітетів Верховної Ради України. Встановлено, що у випадку аналізу правового статусу будь-якого державного суб'єкта, в контексті здійснення ним владної діяльності, необхідно говорити не про сукупність його суб'єктивних прав та юридичних обов'язків, а про його повноваження. Сутність повноважень державних суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури визначено як закріплене на нормативно-правовому рівні органічне та нерозривне поєднання їх суб'єктивних прав та юридичних обов'язків. Підкреслено, що повноваження Верховної Ради України реалізуються спільною діяльністю народних депутатів України на засіданнях Верховної Ради України під час її сесій. Серед повноважень Верховної Ради України як державного суб'єкта захисту об'єктів критичної інфраструктури виокремлено: фінансове забезпечення функціонування адміністративно-правового механізму захисту об'єктів критичної інфраструктури; кадрове забезпечення функціонування адміністративно-правового механізму захисту об'єктів критичної інфраструктури; визначення напрямків діяльності інших суб'єктів захисту об'єктів критичної інфраструктури; контрольні повноваження. Висвітлено функції й основні повноваження комітетів Верховної Ради України.

Ключові слова: об'єкти критичної інфраструктури в Україні, захист, правовий статус, державний суб'єкт, повноваження, Верховна Рада України, комітети Верховної Ради України.

Крикун В. В. Правовой статус Верховной Рады Украины и комитетов Верховной Рады Украины как государственных субъектов защиты объектов критической инфраструктуры в Украине

В статье отмечается, что одной из наиболее многочисленных групп субъектов защиты объектов критической инфраструктуры составляют государственные субъекты, так как именно они наиболее ответственные за надлежащее функционирование как государства в целом, так и обеспечения состояния защищенности отдельно взятого объекта критической инфраструктуры. Отмечено, что необходимым условием приобретения правового статуса соответствующего, в том числе государственного, субъекта защиты объекта критической инфраструктуры является владение им определенным объемом административной правосубъектности. Рассмотрен правовой статус таких государственных субъектов защиты объектов критической инфраструктуры в Украине как Верховной Рады Украины и комитетов Верховной Рады Украины. Установлено, что в случае анализа правового статуса любого государственного субъекта в контексте осуществления им властной деятельности, необходимо говорить не о совокупности его субъективных прав и юридических обязанностей, а о его полномочиях. Сущность полномочий государственных субъектов защиты объектов критической инфраструктуры определено как закрепленное на нормативно-правовом уровне органическое и неразрывное сочетание их субъективных прав и юридических обязанностей. Подчеркнуто, что полномочия Верховной Рады Украины реализуются совместной деятельностью народных депутатов Украины на заседаниях Верховной Рады Украины во время ее сессий. Среди полномочий Верховной Рады Украины как государственного субъекта защиты объектов критической инфраструктуры выделены: финансовое обеспечение функционирования административно-правового механизма защиты объектов критической инфраструктуры; кадровое обеспечение функционирования административно-правового механизма защиты объектов критической инфраструктуры; определение направлений деятельности других субъектов защиты объектов критической инфраструктуры; контрольные полномочия. Освещены функции и основные полномочия комитетов Верховной Рады Украины.

Ключевые слова: объекты критической инфраструктуры в Украине, защита, правовой статус, государственный субъект, полномочия, Верховная Рада Украины, комитеты Верховной Рады Украины.

Krykun V. Legal status of the Verkhovna Rada of Ukraine and committees of the Verkhovna Rada of Ukraine as state subjects of protection of critical infrastructure objects in Ukraine

In the article, it has been emphasized that one of the most numerous groups of subjects of protection of critical infrastructure objects are state subjects, as they are the ones most responsible for the proper functioning of the state as a whole and ensuring the state of protection of a single critical infrastructure object. It has been noted that a necessary condition for acquiring the legal status of the relevant, including state, subject of protection of critical infrastructure is the possession of a certain amount of administrative legal personality. The legal status of such state subjects of protection of critical infrastructure objects in Ukraine as the Verkhov-

na Rada of Ukraine and committees of the Verkhovna Rada of Ukraine has been considered. It has been established that in the case of analysis of the legal status of any state entity, in the context of its power activities, it is necessary to talk not about the set of its subjective rights and legal obligations, but about its powers. The essence of the powers of state subjects of protection of critical infrastructure has been defined as an organic and inseparable combination of their subjective rights and legal obligations enshrined at the regulatory level. It has been emphasized that the powers of the Verkhovna Rada of Ukraine are exercised by the joint activities of the People's Deputies of Ukraine at the sittings of the Verkhovna Rada of Ukraine during its sessions. It have been singled out the following powers of the Verkhovna Rada of Ukraine as a state subject of protection of critical infrastructure objects: financial support for the functioning of the administrative and legal mechanism for the protection of critical infrastructure; staffing the functioning of the administrative and legal mechanism for the protection of critical infrastructure; determination of directions of activity of other subjects of protection of objects of critical infrastructure; control powers. The functions and main powers of the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine have been highlighted.

Keywords: critical infrastructure facilities in Ukraine, protection, legal status, state entity, powers, Verkhovna Rada of Ukraine, committees of the Verkhovna Rada of Ukraine.